

15.36x32.08	1	עמוד 13	ישראל היום! - כותרת	05/06/2024	90458551-7
בנימין זאב הרצל - בהקשר לצינון - 80790					

דורון אידור

הגיע זמנם של התיקון הגדול ושל החמלה

תהא השקפת עולמנו אשר תהא, נעלה את ירושלים על ראש שמחתנו

נו חכמינו כי כרי שגורלנו לא יהיה רומה לשאר העמים שגלו מארצם – התבוללות, היטמעות והיעלמות מבמת ההיסטוריה – אנחנו חייבים לזכור תמיד מאין באנו ולאן ברצוננו לשוב.

כשבירכנו על הלחם, לא הסתפקנו בתודה על המזון כאומות העולם, אלא ביקשנו מהאל לא לשכוח לבנות את ירושלים. כך הטמענו את ההכרה שבשם שהיחיד לא יתקיים בלא מזון, גם האומה לא תתקיים בלא ירושלים, לכל הפחות זיכרונה. בתשעה באב צמנו וקראנו לאור הנר את מגילת חורבן נה של ירושלים. שלוש פעמים ביום ביקשנו בתפילה לבנות את ירושלים ולחזות בעינינו בשוב האל לצינון. בכל פעם שקמה משפחה בעמנו, שברנו כוס מתחת לחופה וחזרנו על שבועת גולי ציון הראשונים לא לשכוח את ירושלים, אחרת תשכח ימינו ותידבק לשוננו לחיכנו.

וגם אם ירושלים היתה בעיקר חלום, היא שמרה על קיומנו בימים שהיינו חסרי ממלכה, נעים ונדים מארץ לארץ. וזכרונה היה מוחשי וממשי מכל ממש. טבעי היה אפוא להרצל לקרוא לתנועתו "ציונות", שכן היא ישבה על עשייה חינוכית בת יותר מאלפיים שנה. וכשהוא אמר "ציון" ו"ירושלים", השתחררה המיה אדירה כקפיץ עתיק שנדרך בליבנו כמעט אלפיים שנה, ודחפה את ההיסטוריה לשלב הבא.

הבה נחזור אל המקורות – תהא השקפת עולמנו אשר תהא – ונעלה את ירושלים על ראש שמחתנו הפרטית והלאומית. זמן רב ישבנו בוכים; הגיע זמן התיקון והחמלה. "מקדש מלך עיר מלוכה/ קומי צאי מתוך ההפכה/ רב לך שבת בעמק הבקא, והוא יחמול עליך חמלה".

1 גדול יום ירושלים זה מאלה שקדמו לו. המלחמה, שאנו בעיצומה, פרצה בסימן ירושלים. אויבינו כינו את הטבח שעשו בנו: "מבול אליאקצא". מאז ששבנו אל ביר-תנו, ממוקד המאמץ העיקרי של אויבינו מקרוב, ושונאינו בעולם, בירושלים – בערעור ריבונותנו עליה, בהכחשת זיקתנו ההיסטורית והדתית אליה, בהצרת התרחבותנו בה, וכמובן ביישום הפרקטיקה המרכזית שלהם: רצח יהודים באשר הם. הם יודעים, בעיקר כאינסטינקט קיומי, שירושלים היא המוקד הארצי והרוחני של קיומנו אנו. היא סיבת הרעש העולמי הגדול. התקיימו בנו דברי הנביא עובדיה "ועל ידו גורל".

2 טבח שמחת תורה אירע בנקודה שבה אנו, הישראלים, היינו רחוקים זה מזה. הטחנו מילים איומות והאשמנו את האחר בהחרבת הבית השלישי. רגע לאחר מכן, נוכח ההתנגיטות המלאה והמקיפה של העם על שדרותיו, הלחימה כתף אל כתף וגילויי האחוה והערבות ההדדית, החל תהליך התיקון, משקלינגד לחילול השם הנורא של הפירוד בינינו.

התיקון לחרפת השנה שקדמה ל-7 באוקטובר צריך לכלול את העלאת ירושלים על ראש שמחתנו. ההבנה שיום שחרורה הוא חג לאומי, וראוי שכולנו נחגוג אותו. זו תשובת המשקל למוזימת אויבינו. "ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדו". חכמינו דרשו בתלמוד: "עיר שעושה כל ישראל חברים". עיר הנצח מנצחת את המחלוקות. היא מגלה שהן חיצוניות ואינן נוגעות בחיבור הסגולי העמוק בינינו משחר היותנו לעם.

3 ירושלים היתה מקום המקדש והמלכות, הרוח והמי דיניות, תורה ולאום, ספרא וסיפא, הייצוג המאחד של זהותנו המלאה. לאחר החורבן והפיזור בעולם הביי

טבח שמחת תורה אירע בנקודה שבה היינו רחוקים זה מזה. האשמנו את האחר בהחרבת הבית השלישי. חילול השם של הפירוד בינינו

צילום: אורן בן חקון

ירושלים. הייצוג המאחד של זהותנו המלאה